

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1248. Usque Ad Annum 1276

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1765

VD18 90118243

§.58. Joannes Veccus Patriarcha Constantinopolitanus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66255](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66255)

Sæcul. XIII. secessus erat, ex quo eum producere vo-
A.C. 1275. lebant Præsules in Sede Constantinopoli-
 tana ponendum.

§. LVIII.

Joannes Veccus Patriarcha Constantinopolitanus.

Sed quidam Episcopi putabant eam melius convenire Joanni Vecco, hujus Ecclesiae jam Chartophylaci simul ac Scerophylaci, magnae existimationis viro. Cum ad Imperatorem relata essent diversa suffragia, Veccum dignissimum censuit ac schismati tollendo idoneum per suam doctrinam, & longam rerum ecclesiasticarum experientiam. Is ergo electus est Patriarcha Constantinopolitanus a conventu Præsulum in templo S. Sophiae die Dominica 26 Maji, quam Græci Patribus concilii Nicæni consecraverant, quos hodie sexto decimo Julii colunt. Veccus est inauguratus sequente Pentecostes Dominica 2 Junii an. 1275.

Menol. 16.
Jul.

Imperator se posse curam rerum ecclesiasticarum in eum trajicere ratus, suum ei auxilium, quoties opus foret, promisit, expectans parem ab eo comitatem. Adhæc favore dignos sibi commendandi copiam illi fecit, hac non ab-usurum confidens. Sed fallebatur. Nam
 Vec-

Veccus in suis sollicitationibus nimium Sæcul. XIII.
ardens plane volebat omnia, quæ posce- A.C. 1275.
bat obtinere. Quodam die orabat pro
homine, quem sciebat inique condemna-
tum, sed contra quem Imperator præ-
occupatus erat. Post vivam longamque
disceptationem Patriarcha, Quid igitur?
ajebat? non majorem Episcoporum ra-
tionem duces, quam coquorum agaso-
numque tuorum a quolibet nutu tuo pen-
dentium? Sic locutus abjecto ad ejus
pedes lituo, quem tanquam insigne di-
gnitatis suæ gestabat, celerrime abiit.
Imperator hunc agendi modum accipiens
pro injuria eum revocari jussit. At ille
nihil audit, & proximo se monasterio
inclusum ibat. Alias die S. Georgii Im-
perator in fine sacrificii accesserat ad
communione; jamque ad eam acci-
piendam manus extendebat: cum Pa-
triarcha particulam panis sacri (benedi-
ctum vocant) manu dextera tenens gra-
tiam pro afflicto quodam postulavit; &
illi petitionem esse tempestivam neganti
dixit non dari tempus aptius ad imitan-
dam Servatoris clementiam. Tum vero
iratus Imperator sine communione reces-
sit. Demum ne quotidie hujusmodi im- Pach. c. 25.
portunitatibus expositus esset, utque
Præfulis fervori modum poneret, qua-
vis hebdomade semel tantum & quidem
die

Sæcul. XIII. die Martis aures illi præbere statuit:
A. C. 1275. nec ab hoc more deflexit unquam.

§. LIX.

*Diecefes Valentina & Diensis uni
 eidemque Episcopo in perpetuum
 subjiuntur.*

Papa Gregorius Belicadro proficiscens
 Laufannam, ut hoc loco cum Impe-
 ratore Rudolpho colloqueretur, Viennæ
 in Delphinatu cum ageret, Episcopatus
 Diensis cum Valentino conjunctionem
 longo tempore optatam fecit, Ecclesiæ
 posteriori, cui sua in juventute servierat,
 singulariter addictus. Anno 1274 Gui-
 do Monlaurius Canonicus Ponienfis in
 Episcopum Valentinum electus, & a Pa-
 pa Gregorio confirmatus fuerat; cujus
 inter comites Belicadri erat. Sed sta-
 tim postea Tarasci mortuo Papa Ama-
 deum Ruscinonensem suffecit. Is nobi-
 li genere in Delphinatu ortus, a puero
 monachus ad S. Claudii in Burgundiæ Co-
 mitatu, deinde Abbas Saviniacensis
 fuerat. Inter lacrymas, quod Episcopa-
 tu indignum se crederet, repugnantem
 Papa ipse Viennæ consecravit, his solatus
 verbis: Ne metue! Tu es ille, per quem
 pristinam recipiet formam spoliata hæc
 Ecclesia. Amadeus in sua dignitate mo-
 nasti-

Rayn. 1275.
 n. 35.

Gall. Chr.
 to. 2. p. 1114.